

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5526/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Далибор Митић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради дискриминације, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/20 од 27.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/20 од 27.08.2020. године и Вишег суда у Јагодини П1 90/19 од 14.07.2020. године, тако што се тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се утврди да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године, повређено право начела једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца АА из ... као ратног војног резерviste са територије Општине Параћин, **ОДБИЈА** као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ... да туженој Републици Србији, Министарство одбране, накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини П1 90/19 од 14.07.2020. године, првим ставом изреке утврђује се да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резерvistима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина: Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца, као ратног војног резерviste са територије Општине Параћин, која није наведена у Закључку Владе Републике Србије. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/20 од 27.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Јагодини П1 90/19 од 14.07.2020. године. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је тражила трошкове целокупног поступка и определила их по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 ... 55/14 ... 87/18) и утврдио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужилац је био припадник ПВ 3323-16 Параћин и учествовао је у рату од 21.03.1999. године до 25.06.1999. године. За период од 01.03. до 31.03.1999. године, 01.04.1999. године до 15.04.1999. године, 01.05.1999. године до 15.05.1999. године, 16.05.1999. године до 31.05.1999. године, 01.06.1999. године до 10.06.1999. године, 11.06.1999. године до 15.06.1999. године и 15.06.1999. године до 25.06.1999. године, дневно су му исплаћивани износи од 60,00 – 67,50 динара. Влада Републике Србије и Штрајкачки одбор ратних војних резервиста „неразвијених општина“ Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље дана 11.11.2008. године, закључили су споразум којим су регулисали исплату помоћи „неразвијеним општинама Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађа, Дољевац, Прокупље и Блаце у 2008. години у укупном износу од 2.000.000,00 динара. Плаћање је требало да се изврши преко општина резервистима са којима је закључен Споразум и предвиђене су збирне суме за сваку општину. Ове исплате према утврђењу нижестепених судова представљају ратне дневнице, а не новчану помоћ угроженим лицима. Тужилац живи на територији Општине Параћин и није обухваћен овим Споразумом, нити су му по Споразуму вршене било какве исплате.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза према тужиоцу, у смислу одредаба члана 21. Устава РС, којим је загарантована једнакост свих пред Уставом и законом и право на једнаку законску заштиту без дискриминације и члана 14. Европске Конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су погрешно применили материјално право када су закључили да је Споразумом Владе Републике Србије од 17.01.2008. године, повређено начело једнаких права и обавеза према тужиоцу.

Нижестепеним судовима су од стране Рачуноводственог центра Министарства одбране достављени докази о исплати ратних дневница тужиоцу у потпуности, а тужилац је ту чињеницу у свом исказу потврдио и учинио неспорном.

Наиме, да би постојала дискриминација према Закључку Врховног касационог суда од 14.11.2017. године, било је нужно да тужиоцу нису исплаћене дневнице током 1999. године, а не новчана накнада која је исплаћена резервистима са територија седам општина јужне Србије, наведених у Споразуму и Закључку Владе Републике Србије током 2009. године.

С обзиром на изложено, по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нема места примени члана 21. Устава РС и члана 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, па су нижестепене пресуде преиначене и тужбени захтев одбијен као неоснован, применом члана 416. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 153. и 154. ЗПП, с обзиром на постигнути успех странака у поступку. Туженој су признати трошкови састава одговора на тужбу у износу од 7.500,00 динара, две жалбе у износу од по 12.000,00 динара и две ревизије у износу од по 18.000,00 динара, према опредељеном захтеву. Висина трошкова обрачуната је применом Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић